

Historien om Anna og Olga Wilson

President William D. Taft

Anna Wilson

William H. Taft (1857-1930) var USAs president i en fireårsperiode fra 1909. Han kom i konflikt med Th. Roosevelt om innenrikspolitikken og vant ikke valget i 1913. Det hevdes at han skal være far til Anna Wilsons datter, Olga. Det var en stor belastning å ha barn utenfor ekteskap på den tid, og at faren var en høytstående amerikansk embedsmann på vei mot maktens tinder, gjorde ikke saken bedre.

I kirkeboka ved Olgas dåp kalles faren for Henry Roland. Anna skal ha vært lærerinne i Canada før hun traff Taft første gang. Taft skal ha tatt ansvar for datteren, selv om han måtte holde forholdet skjult. Han skal ha kostet på henne kunstutdannelse -først som malerinne, senere som ballettdanserinne. Det heter at selv i en alder av 80 år var hun myk som en katt, og at hun aldri glemte taktene fra cancadans i New York.

Når de to Wilson-damene var i Amerika, tok de ofte inn på førsteklasses hoteller på Tafts regning så lenge han levde. Over 20 turer ble det fra Hærland til USA Men da Amerikabåten gikk i opplag, ble det slutt.

Olga torde ikke fly. Vi leser at W.H. Taft var øverste sjef for høyesterett i USA fra 1921 til sin død i 1930. Han skal ha blitt gravlagt på Arlington æresgravplass ved en seremoni verdig en tidligere president. Mens damene var i USA, konverterte de til katolisismen. Både Anna og Olga var markante personligheter Mange kjente dem som rettskafne og spesielt dyrekjære kvinner På Tangen og Elverø drev de som bønder i enkle kår Den kunnskapsrike og språkmektige Olga var utrolig sprek til det siste. Hun visste godt hvordan hun ville ha det, og var utvilsomt en bygdeoriginal.

Olga var så glad i kyrne sine at hun forlangte å få med seg oksen sin og sju andre dyr til Fossum pleiehjem i 1970. Hun stelte dyrene sine selv og bodde nærmest i fjøset. Fine sommerdager tilbrakte hun ute på beite med dyrene Oksen var 13-14 år gammel da den ble slaktet som det aller siste dyret på Fossum. Kommunen sluttet med dyr i 1979.

Og hvilken seremoni! Katolske Olga forlangte at avlivingen og slaktingen skulle foregå etter hennes overbevisning. Olga fikk mange lykkelige år på Fossum før hun døde i 1990.

At huset i sin tid på folkemunne ble kalt «Moskva», tyder på at det ble drevet politisk virksomhet her uten at en vet mer om det. Huset forsvant i en brannøvelse i forbindelse med at nye E 18 skulle fremføres.

I en koffert som Wilson damene holdt for seg selv til sin død, og som ble overtatt av slektningen Olga Sorte, lå det bilder og informasjon om deres liv i Amerika. Denne kofferten fikk David Koht-Norbye tilgang til, og laget i 1998 en stor reportasje om damene i lokal-avisen vår.

Av bildene ser vi at både mor og datter Wilson er vakre damer da de var unge. Ikke rart at eks-presidenten forelsket seg i Anna, og bildet av Olga viser en grasiøs ung dame som poserer for sine medstudenter på ballettskolen.

Olga ble ballettdanserinne.

Etter at de flyttet tilbake til Hærland var de ikke så nøye med sitt utseende, og levde også ganske isolert i det gamle huset sitt.

Vi har fått tilgang til et gammelt brev skrevet av Olga Wilson til Jørgen Dahl i 1957 - dette er et svar på en henvendelse fra I Dahl om slektsopplysninger (og vi har fått tillatelse av Anne Johanne Dahl i Hærland til å bruke disse opplysningene). Her gir Olga uttrykk for frustrasjon over deres fattige tilværelse, og at det ikke lenger er kontakt med «deres slektninger i Amerika». Vi siterer en setning fra brevet: *«Mor vil ikke skrive naget om sig selv eller mig, det vil bli for meget av det gode og det onde, så fattige vi er så er vi gjemt og glemt her»*.

På slutten av brevet beklager Olga at hun skriver dårlig norsk og dessuten stygt. Vi synes hun skriver bra og særdeles tydelig. Begge damene må, til tross for at de var fattige, ha levd et sunt liv, for både Anna og Olga ble godt over nitti år.